

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk' Varasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser
Her derde devadır...
GIRGİR'da GİRİŞ

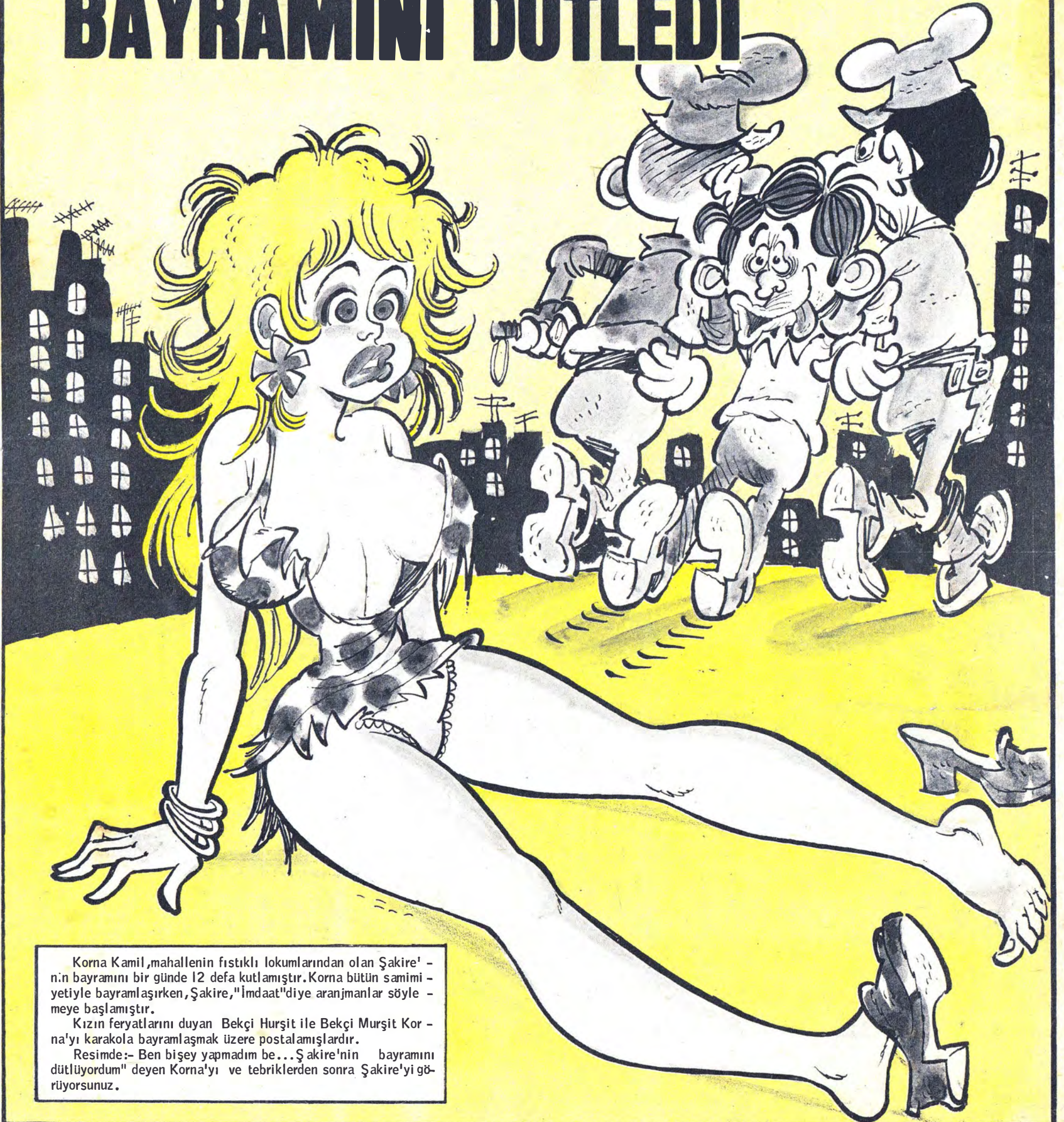
100
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI 115

GIRGİR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

KORNA KAMİL ŞAKİRE'NİN BAYRAMINI DÜTLEDİ

Korna Kamil, mahallenin fıstıklı lokumlarından olan Şakire' -
nin bayramını bir günde 12 defa kutlamıştır. Korna bütün samimi -
yetiyle bayramlaşırken, Şakire, "İmdaat" diye aranjmanlar söyle -
meye başlamıştır.

Kızın feryatlarını duyan Bekçi Hurşit ile Bekçi Murşit Kor -
na'yı karakola bayramlaşmak üzere postalamışlardır.

Resimde:- Ben bişey yapmadım be... Şakire'nin bayramını
dütliyordum" diyen Korna'yı ve tebriklerden sonra Şakire'yi gö -
rüyorsunuz.

GIRGIR DÜNYASI

-Aa! ne samimi bir koltuk değil mi?

Kamp şakaları

Modern trafik.

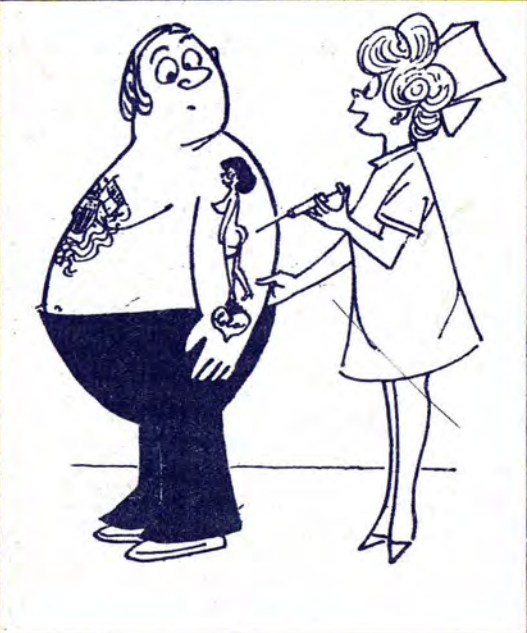
-Randevu almadan giremezsiniz..

-Hey kocacığım oralar nasıl?

-Top oynamak mı istiyorsun. İşte bak, bir yığın seç seç al..

-Koldan mı yapalım kalçadan mı?.

-Oh ! oh ! demek doktor açık hava tavsiye etti..

-Ah karıcığımı bak bayan çok terlemiş şuna yardım edireyim..

YIL: 3
SAYI: 115
20 EKİM 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü :KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu -İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR.

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

**KÖSELE PLAK ŞİRKETİ İFTİHARLA
SUNAR
ŞEKER BAYRAMINDA SİZİ ZİYARETE GELEN
VE OTURUP ERBAKAN GİBİ YERİNDEN
KALKMAK İSTEMEYEN AKRABALARINIZI
SEPETLEMELİK İÇİN EN ETKİN PLAK ÇIKTI**

OKUYAN

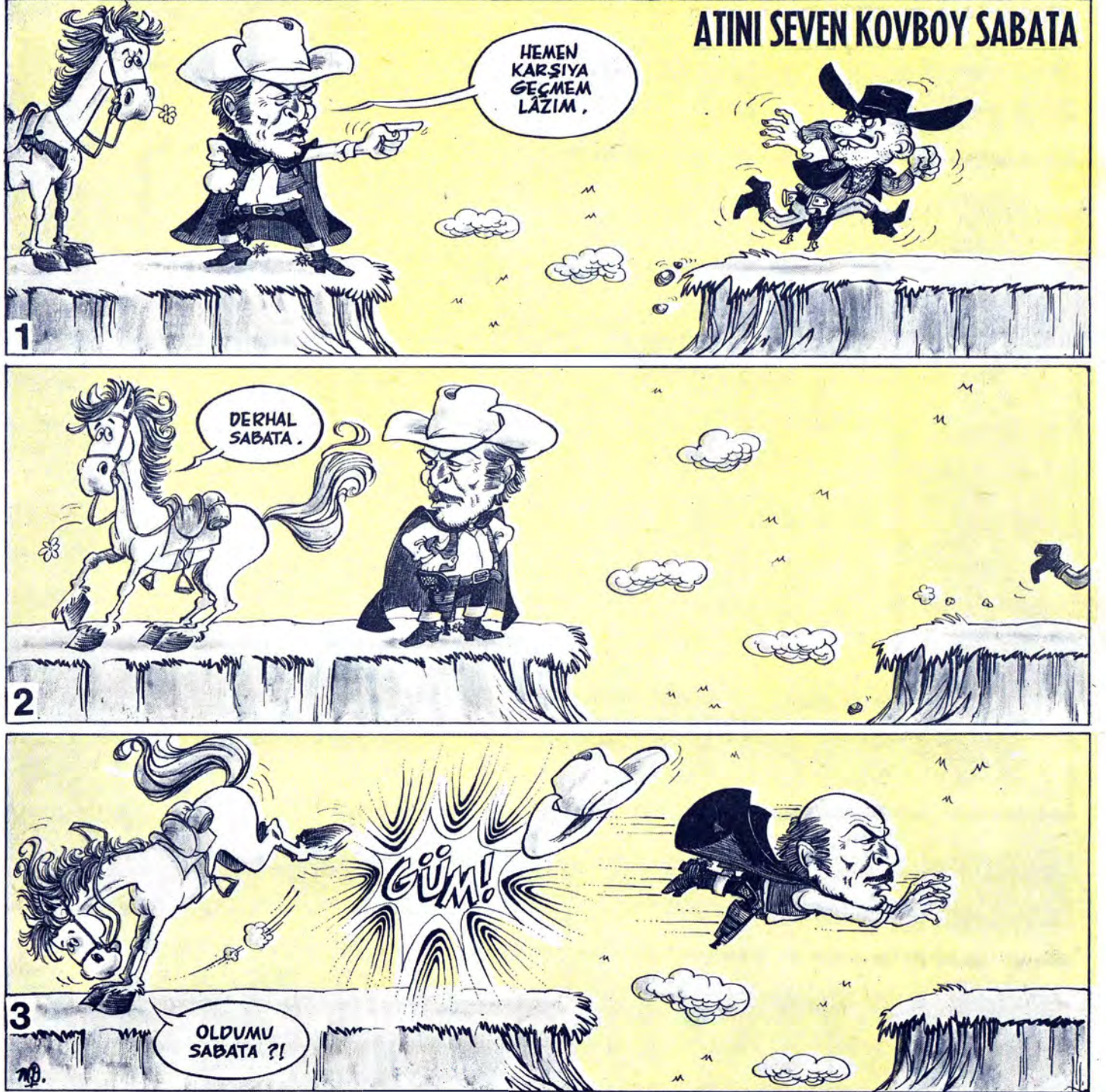
ASU MARMELATMAN

Hayda da hayda hay.. hay. Hayda
da hayda da hay. Hayda hayda hay.
hay... Hayda hayda hay. Hayda
hayda hay, hay. Hayda hayda hay.
Hay ananızı, avradınızı hay, hay, Hayda-
da hayda hay. Hayda hayda hay ,
hay. Hayda hayda da hay... Hayda ,
hayda.....

Plağın sadece bir yüzünü dinletmek
kafidir. Akrabalarınızın üzerine derhal
fenalık gelir ve hafakanlar basmaya baş-
lar. Apar topar kalkıp kendilerini soka-
ğa dar atarlar.

Önemli not: Stereo pıkaptı çalınırsa
dinleyenlerin bir tarafına inme inebilir.

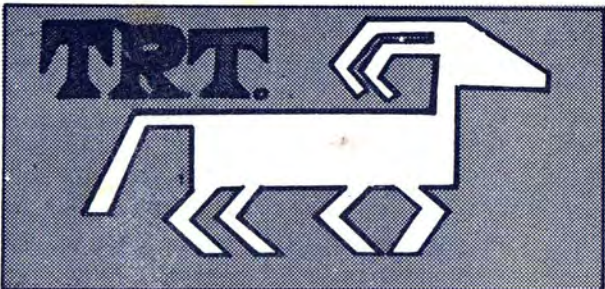

TV

HAFTANIN PROGRAMINDAN SEÇMECELER

KÖY ODASI

Bu programda köyün ortak malı olan Köy Oda-
sını turistlere kiralayan ve kira parasını iyi eden
bir muhtarın öyküsü anlatılacak.

SÜRPRİZ PROGRAM

TRT yazısı ve zayıflıktan iskelet haline gelmiş
bir keçi resmi. Aslında bu bir dizi programdır. Üs-
telik sık, sık görülecektir. Bu resmin manası şu-
dur : Konserve, buzdolabı, çamaşır makinesi ve
banka reklamlarını seyretmekten hala keçileri ka-
çırmadınız mı ? Kaçırmadıysanız aşkolsun valla.
İmza : TRT.

ARSEN LÜPEN

LÜPEN İSTANBUL'DA

Lüpen Mısır'dan İstanbul'a İbn. El. Tıfıl adında
bir petrol şeyhinin geldiğini ve Sirkeci'de bir o-
telde kaldığını öğrenir. Lüpen İbn. El. Tıfıl'a ken-
disini ünlü bir işadamı olarak tanıtır. Amacı İbn.
El. Tıfıl'ın petrol şirketine ortak olmak ve onun
güvenini kazandıktan sonra tüm şirketi dolandır-
maktır. İbn. El. Tıfıl Lüpen'e inanır ve onu şirke-
tine hissedar yapmayı kabul eder. Lüpen'den bir
ön anlaşma için sadece 12.600 lira para alır ve
16. Noterlikte mukaveleler imzalanır. Fakat İbn.
El. Tıfıl "Ufak bi su döküp gelicem" deyip ortadan
kaybolur. Filmin sonunda Tıfılın İstanbul'un ünlü
dolandırıcılarından Ağaçkakan Osman olduğu an-
laşılır. Lüpen saçını başını yolarken film biter .

TELESPOR

Bu programda Nuri Fesigüzel'e doğduğunuz za-
man kaç kilo gelmiştiniz ? Sanat hayatınıza kaç
metre yükseklikten atladınız ? Boğmacaya yakalan-
dığınız günü hatırlıyor musunuz ? Sahneye ilk çık-
tığınız gece bayıklarınız var mıydı ? gibi herkesin

öğrenmek için can attığı sorular sorulacak. Ayırı-
ca tele espriler yapılacaktır. Tele kadayıfa konacak
toz şeker miktarı anlatılacaktır. Sonra "Telegrafın
tellerine kuşlar mı konar" şarkısı program ya-
pımcıları tarafından hep bir ağızdan söylenecek.

ŞARKILAR

TANER ŞENGER SÖYLÜ YOR.

Sırasıyla fırına süreceği eserler :

Açık bırak tencereyi örtme dolmaları bu gece.
Avuçlarımda hala mayasıl var inan.
Solsan da sararsan yine en iyi patiskasın
Unutulmaz adınla ikmale kal sevgilim.
Ne gözlerin rimeli, ne saçların boyası.

UTANMAZ ADAM

AJANLARA KARŞI

CIA'nın peşinde olduğu zarfı Şeref'le Korna türlü o -
yunlarla ele geçirirler. CIA zarfı geri almak için Bi -
zimkilerin peşine, "Gaddar" adlı kiralık katili salar.
Şeref'le Korna'yı yakalayan Gaddar, Zarftaki reçete -
den elde edilen hapları alır. CIA merkezine getirir. Fa -
kat Şeref'te Gaddar'ın peşine takılır ve merkeze gelir

Yazıp çizen: OĞUZ ARAL

Bu kadar şübheliye
nerdeyse birileri ge -
lir... Biran önce şüma -
nırları sırtlayıp
buralardan toz
olsak iyi olacak.

AMANIN
GÖRÜNMEYE
BAŞLADIM

İYİ AMA BÖYLE DALTARAK Bİ KILIKTA
SOKAĞA ÇIKAMAM KI...

AZ SONRA

PÖFF! BU
PALTÖ EN AZ
10 YILDIR SÜ
YÜZÜ GÖR -
MEMİŞ BE!
KOKUSUN -
DAN BUR -
NUN DÜS -
TÜ...

VESTİRİ...
PEŞME -
SİN
YAĞLI BOYA

DEMİK BU YILERKEK MODASIN -
DA ETEKLER UZAYACAK!...

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLERİNİZİ
ŞU ADRESE
POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖSKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

KÖPEKLERİN MARİFETİ

Dersimiz tabiat bilgisi idi. Bir ho -
camız vardı "Yeşilli" derdik kadın -
cağıza. Gülyüzlü idi. Herdersi soh -
bet havasında başlar, öyle bitirdi.
O ders de beslenme ile ilgili ko -
nuyu işliyorduk. Döndük, dolaştık, kö -
peklerin ne yiyip ne içtiklerine gel -
dik.

Yeşilli soruyordu :

-Turgut siz köpeğinize ne veri -
yorsunuz? Turgut biraz yüksekte at -
tı.

-Izgara et veriyoruz, hocam dedi.

Yeşilli soruyordu :

-Peki siz Turan?

ARKA SIRA TAMAM...
DEVAM!...

ARKA TARAFFF!

Sınıfımızın arka tarafında dörtlü
bir grup vardı. Bunlar dersi ders ol -
maktan çıkaran kişilerdi. Bunların ad -
ları sırayla şöyleydi, aynı zamanda gö -
rünüşlerini de kısaca açıklayayım :

...Nameli (Hava Lisesi'nden a -
tıldığı için bu ad takıldı), Uzay Çocu -
ğu (Dejenere saçlı, lafını esirgeme -
yen bir tip), Şehir Eşkiyası (Saman al -
tından su yürüten, dörtlünün beyni),
Hamam Çocuğu (Bu adın, neden, nasıl
takıldığı açıklanmadı).

Dörtlü bir gün sınıfın asayişini bo -
zarken, hoca artık dayanamamış, "Ar -
ka taraf!" diye bağırınca sınıf sus -
muştu, bir an fakat bu, on saniye bi -
le olmamıştı, Uzay Çocuğu'nun, "Arka
tamam devam et" diye sesiyle yeniden
bozulmuş oldu. Bu durum karşısında,
genç olan hocamız da kendini gülmek -
ten alıkoyamadı.

İZMİR KARŞIYAKA LİSESİNDEN
Y.S.N.

BORÇLANDINIZ HOCAM

SU SİRAYA ASİT
DÖKSEK N'OLUR?

Orta Okulun üçüncü sınıfına gidi -
yorduk. Okul açılalı bir hafta olmuş -
tu. Vakit neşeyle geçiyordu. Cumagü -
nü son ders Kimya idi. Kimya öğret -
meninin yüzü gülmez bir bay oldu -
nu iki seneliklerden öğrenmiştik. Öğ -
retmenler zili çaldı ve sınıfa sert a -
dımlarla öğretmen girdi kısa bir
nutuktan sonra:

-Derse bu gün hemen şimdi baş -
layacağız bu benim prensibimdir. Ön -
ce fiziksel ve kimyasal değişimleri
göreceğiz diyerek. Vakit kaybetme -
den derse başladı.

-Önce Fiziksel değişmeyi anlata -
cağım dedi.

Ve dersi anlatmaya başladı, hepi -

miz merak ile dinliyorduk çünkü Kim -
ya dersini ilk defa görüyorduk. Öğret -
men durmadan anlatıyordu ve bir ara
durarak.

-Fiziksel değişmeye örnek olarak
şunu gösterebiliriz diye ön sıralardan
birine yaklaştı, mesela şu sırayı bal -
ta ile kiralım acaba ne olur?

Arka sıradan bir ses.

-Okul demir başına 200 lira borç -
lanırsınız.

Biz şaşırırmıştık. Öğretmenimiz,
sınıfı gözden geçirdi, sert bir sesle
bağırdı.

-Kim o, terbiyesiz çıksın meydana
diye bağırdı.

Sınıfta çıt yoktu. Öğretmen bu de -
fa.

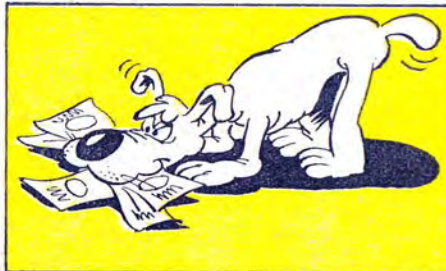
-Okula yeni başladık onun için
kalbinizi kırmak istemem bu defalık
affediyorum.

Ve kimyasal değişmelere geçti,
gene aynı örneği vermek istedi.

-Gene bu sıraya asit döksek sıra
erir dökülür dedi. Arkadaki aynı ses:

-Bir 200 lira daha, borcunuz eder
400 lira...

SALİHLİ LİSESİNDEN
HALUK TATAR

-Biz de kemik parçaları, bazen de
yemek artıkları falan veriyoruz. O a -
rada dalgın dalgın duran Mehmet Ye -
şilli'nin dikkatini çekmiş olacak ki,
sordu:

-Mehmet sizin de var mı?

-Var hocam, diyebildi Mehmet.

-Siz ne verirsiniz bakalım?

-Biz mi? Biz... Biz para verimiz.

Onlar canları ne isterse onu yer.

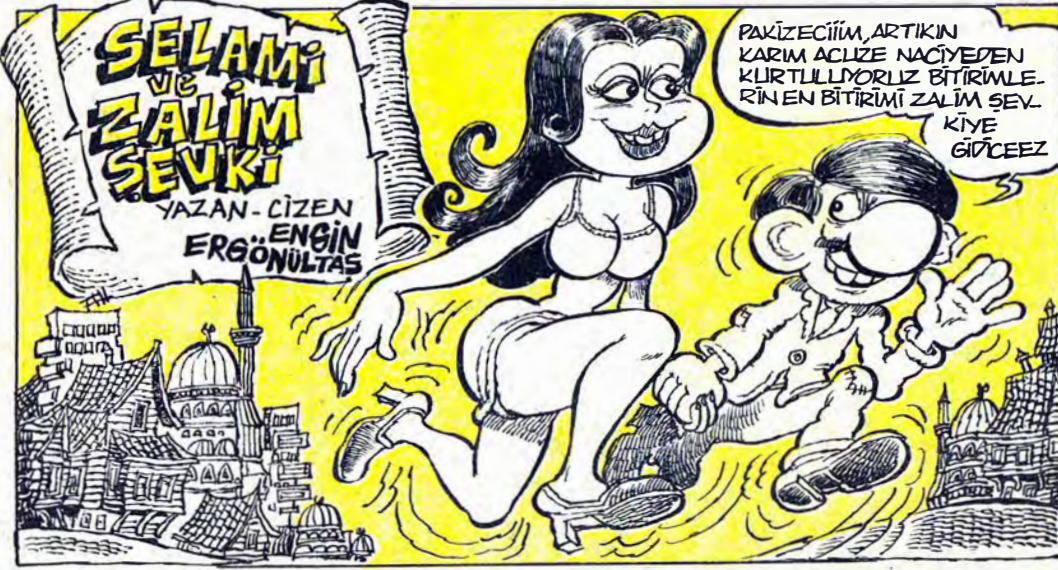
O anda "Yeşilli"nin halini ben
gördüm. Siz de düşünün.

PENDİK LİSESİNDEN
YENGEÇ

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

GİRNE'DEN GELİYORUM

Haftanın ilk derslerinden Arapça idi. Sınıfımızın saf görünüşlü anlayışsız anlayışta gırgırcı olan bir arkadaşımız derse geç geldi. Hoca

-Nereden geliyorsun oğlum.

-Girne'den geliyom hocam.

Hoca sinirlenmişti galiba. Yüzünü kırıştırarak Adil'e bağırdı:

-Laubaliliği bırakacak mısın yoksa kötek mi yiyeceksin?

-Valla Girne'den geliyom hocam. Sınıfta bazıları şaşkın şaşkın bakıyor, bazıları da kıskıs güliyordu.

Hoca da yeni geldiği için şaşır - mış bir halde:

-Ne zaman, neyle, kiminle gittin.

-Hocam sabahleyin evden 8' de çıktım, 9, 5'ta Girne'ye vardım, 10' da

Girne'den çıktım ve şimdi de bur... derken hoca Adil'e bir sağ çıkartma - sını m o sırada. Adil:

-Ne oluyor hocam.

-Hiç yavrum, çıkarma yapıyo - rum derken sınıf adamakıllı gevşe - di. Gülmekten kendilerini saklamak için sıraların altına giriyorlardı. A - ma Adil'i soran yoktu. Suratında, 5 parmak dağları vardı zavallının. Hoca:

-Hâlâ gırgır geçiyor musun be - nimle.

-Hayır hocam.

-Peki ne yaptın Girne'de.

-Pasta yedim, süt içtim.

-Nerde ulan dangalak deyip i - kinci bir çıkarma yapacağı zaman , tabansız ayağa fırladı.

-Hocam arkadaş yeni açılan Gir - ne Pastanesi'ne gitmiş de onu söyle - mek istiyor.

O sırada Adil bağırdı:

-Lan tabansız bunu hoca birin - ci çıkarmayı yapmadan söyleseydin ya!

İSPARTA İ.H.O'DAN
SİYAH LALE

BAŞAĞRISI

Sosyoloji öğretmeni Mümtaz Bey sınıfa girdi. Defteri imzaladı. Aniden ön sırada oturan Kubilay'a dikkat ke - sildi. Sonra da ;

-Kubilay gözlerin bozuldu mu ki ; gözlük taktın, dedi.

-Hocam, dedi, Kubilay. Sık sık ba - şım ağrıyordu. Doktora gösterince dok - tor "Baş ağrısının önemli nedenlerin - den biri de göz bozukluğu" dedi. Göz - lüğe ihtiyacı olup da gözlük kullan - mayanlar da görülüyor bu tip baş ağ - rısı.."

Böylece gözlük taktım, dedi, Kubi - lay.

Sosyoloji öğretmeni Mümtaz Bey,

-Peki gözlük takınca başının ağrı - sı kesildi mi?

-Kubilay. Ne gezer... Gözlük tak - tıktan sonra da yine geçmedi şu başı - mın ağrısı. Zira bakkaldaki cakkalda - ki defter ve kitapların fiyat etiketlerini daha iyi görünce yine başka türlü - başlıyor baş ağrımın...

GÜRÜN LİSE SİNDEN
ERDAL KARASU

ZİR DELİ

Sıra arkadaşım Hurşit ile okul ağı - diydük. Okula çabuk yetişmek için kanalın üzerindeki köprüyü geçecektik çünkü en kısa yol bu idi. Köprüye gel - diğimizde adamın biri suları büyük bir gürültü ile akan kanala bakarak şun - ları söylüyordu :

-5256,5256,5256...

Hurşit bana dönerek kanalın içi - ne ne olduğunu çok merak ettim, bak - maya gideceğim sen beni burada bekle hemen dönerim, dedi. Hurşit adamın ya - nına gidip kanalın içine bakarken a - dam birden onu kanala itti. Hurşit ka - nalın o azgın suları arasında kaybolup gitti. Şaşırıp kalmıştım hemen adamın yanına koştum, yanına geldiğimde a - damdan şunları işittim :

-5257,5257,5257...

Bir yandan güliyor, diğer yandan kanala düşen Hurşit'i öteki kanal boş - luğundan çıkarmaya çalışıyordum.

İSKENDERUN LİSESİNDEN
AHMET GÜNDÜZ

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

HAFTANIN FIKRASI

TESİRLİ İLAÇ

İki çiftlik sahibinin a -
razisi yan yanaydı. Birbir -
leriyle de gayet iyi görüşü -
yorlardı. Bir gün adı Hasan
olan çiftçi çitin Üzerin -
den komşusu Cafer'e ses -
lendi:
-Cafer...senin öküz
sancılandığı zaman ne ilaç
verdirdi?
-Kafurunun içine bir çor -
ba kaşığı nane ruhu karış -
tırıp içirdim.
Ertesi gün Hasan gene
Cafer'e seslendi.
-Yahu dün söylediğini -
ilaç kafurunun içine bir çor -
ba kaşığı nane ruhu değil
miydi?
-Evet...
-Garip şey... Aynı -
nı yapıp içirdim ama öküz
öldü yahu!
-Benimki de öldüydü!

GREKO ROMEN DE EN BÜYÜK DERECELERİ GÜREŞÇİLERİMİZ ALDI

Polonya'nın Katoviçe şehrinde Dünya Greko Romen kar -
şılaşmasında un gibi elemen güreşçilerimiz dereceye bi -
le giremeyince üzüntüden hasta düşmüşler ve eczaneye
koşmuşlardır. Greko-romencilerimiz ateşlerini ölçmek i -
çin çok büyük dereceler almışlar ve yurda büyük derece -
lerle dönmüşlerdir.

HASBİ TENBELER

SEÇME SAÇMALAR

Ormanları koruyalım. **TARZAN**
Ne olur beni biraz olsun anla -
maya çalış. **MODERN RESİM**
Dün sabahdan akşama kadar en -
se yaptım. **BERBER**
Bu yara başka yara..
CİLT DOKTORU
Yemin etsem başım ağrımaz.
YILBAŞI

Böyle temiz kalpli insan görme -
dim. **DR. BERNARD**
Oh be..Bütün kurdumu döktüm.
KİRAZ
Evlad gücenme ama,senin gidi -
şini pek beğenmiyorum.
TRAFİK POLİSİ
Seninkini bir uyuttum aklın durur
TV AÇIK OTURUM

ELEMAN ARANIYOR

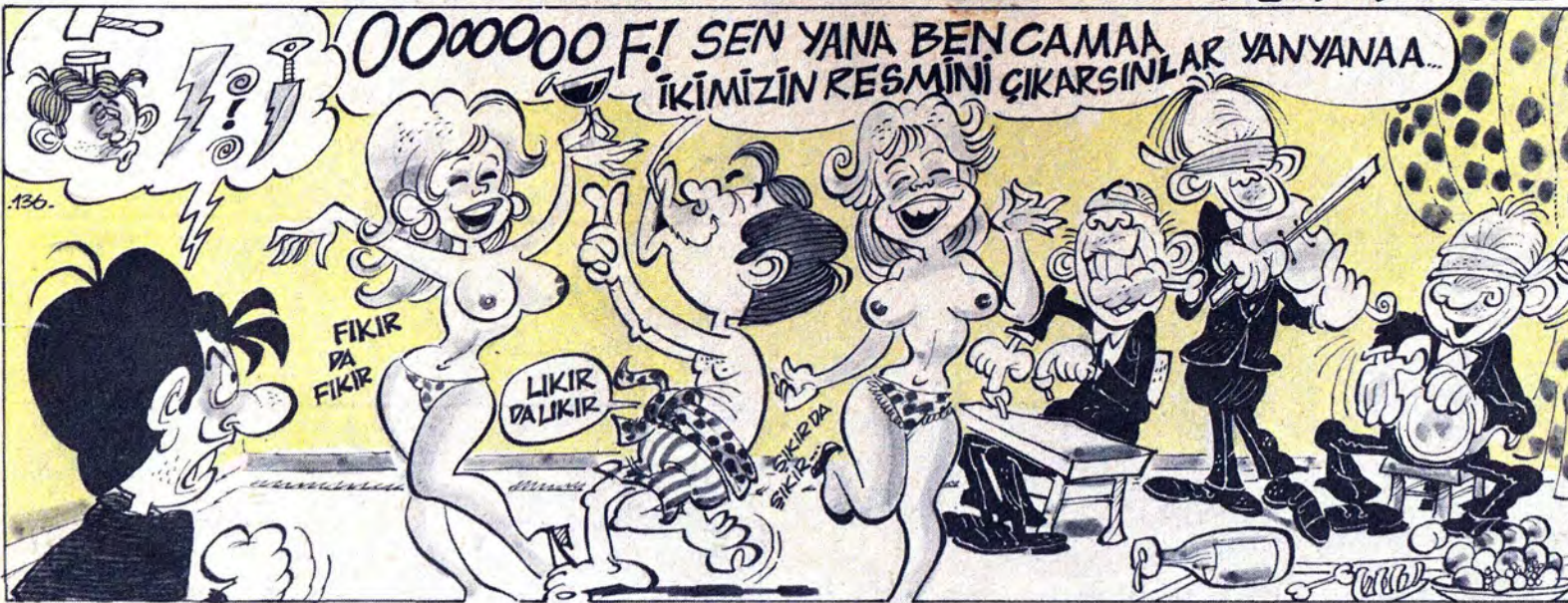
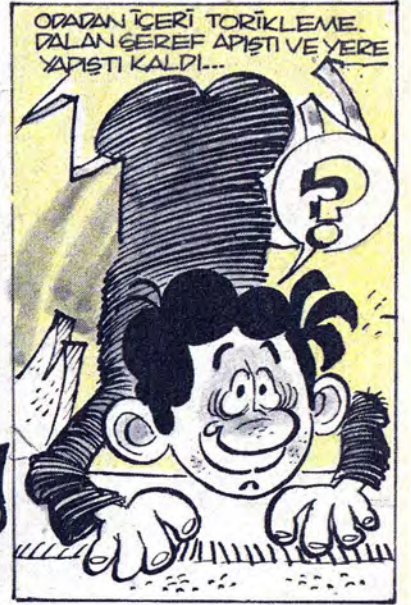
Bir doktorun bekleme odasında sıra bekleyen has -
talara,"Nah..şöüle kürdan gibi zayıftım. Gitmediğim
doktor kalmamıştı. Sonunda bu doktor beni iyileştir -
di işte..Ara sıra uğrayıp onunla tavla oynuyorum ve
bilek güreşi yapıyorum"diyerek iyileşmiş hasta numa -
rası yapabilecek sıhhatli ve yüzünden kan damlayan ,
bir eleman aranıyor.İsteklilerin şahsen müracaatları.
Not:Bu işi kabul edecek elemanı hastalandığında ,
katiyen muayene etmeyeceğime ve reçete yazmayaca -
ğıma dair söz veriyorum. Endişe etmesin.

Dr. Hıfzı Vitaminsiz

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER BU YIL SİZİ NELER BEKLİYOR

Öğrenciler okullar açılalı nere - deyse bir ay oluyor...Peki sizi acaba neler bekliyor bu yeni ders yı - lında biliyor musunuz?

Birincisi hani o çok sevdiğiniz coğrafya hocası Kanlı Didar vardı ya. Cebirci Sıfırcı Mualla, Kimyacı Tan - tana Muzaffer, Edebiyatçı Şekspir Ra - fet, Bedenci Ayı Rıza, Biyoloji İskelet Hüsnü. Ha hatırladınız mı? Sizle - ri dört değil seksen dört gözle bekli - yorlar. Gelsinler de marifetlerimi - zi göstereyim diye. Hadi bakalım ne - şenizi şimdi de bulun..

İkincisi kırtasiyecisi Şevki abini - zi unutmayın. Hani 50 yapraklı defte - ri, 2.5 kâğıda okutan, dosya kâğıdı - nın kirlenmişini veren o dürüst kır - tasiyeciyi..

En önemlisi evde evlâtlar evde.. Babanız.. Elinde kalınca bir meşe sopası. Sıkıysa karnede bir kırık ge - tir, gücün yetiyorsa okulu hafif tertip bir kır. Ondandır acele renk ve cisim değiştirirsin.

Ya gördün işte okul açılınca se - ni nelerin beklediğini...

ESENTEPE LİSESİNDEN
TAYFUN TURKİLİ

SÖZLE İFADE

Ortaokula gidiyordum o sene yıl sonuna doğru derslerde başarı göste - remeyen öğrencilerden bir kısmı çare - yi okuldan ayrılmakta bulmuşlardı. İş - te o ayrılan öğrencilerin arasında Sarı Atif da vardı. Bu Atif sınıfımızda oka - dar ünlüydü ki ayrılması sınıftaki dost - ları arasında çeşitli şekilde yorum - lanmıştı. İşte bu yorumlardan birine biz de kulak misafiri olalım...

-Biliyor musun Reşit, Sarı Atif o - kuldan çıkmış.

-Ya evet duydum Atif çok sevdi - ğim ve takdir ettiğim bir arkadaşımı , çıktığından dolayı öyle üzgünüm ki ü - züntümü söz ile ifade etmem imkân da - hilinde değil.

Son derece hazırcevap olan di - ğer öğrenci :

-Üzülme arkadaşım söz ile ifade e - demezsen yazılı olarak pekala anlata - bilirsın.

GELENBEVİ ORTAOKULUNDAN
RECEP TÜRKER

AMERİKALILIR NASIL KONUŞUR

Okullar açılalı 2 ay olmuştu. Li - se ikinci sınıfta okuyorduk. Oya ha - nım isminde çok iyi bir İngilizce ho - camız vardı. İngilizce dersini bize sevdirmek ve öğretmek için elinde ne imkânlar varsa kullanırdı..

Dördüncü saat İngilizce dersin - de idik. Hocamız, amatör bir or - kestrada solistlik yapan ve bizden biraz daha iyi dersten anlayan Tan - ju adını taktığımız arkadaşına konu - yu okutturuyordu. Arkadaş da anla - dığını belirtmek için kelimeleri yaya yaya okuyordu. Bunun üzerine sınıfta bazılarımız:

- Ne biçim okuyor, İngilizce böyle mi okunur? gibilerden laf atıyorlar - dı. Bunun üzerine hocamız müdaha - le ederek,

-Çocuklar arkadaşınız çok güzel okuyor. Esasen İngilizce Amerikalı - ların konuştuğu gibi yayvan bir dil - le okunur. Hatta Amerikalıların konu - şması biraz kedilerin miyavlama - sına benzer, diye bize bilgi verdi ve arkadaşına okumaya devam etmesini söyledi.

Aradan 15 dakika geçmişti ki ar - ka sıralardan sanki bir kedi var - mış gibi,

-Miyav, miyaav, diye sesler gel - di. Güler yüzlü hocamız biraz sinir - lenerek,

-Hey ne oluyor orada, diye bir çıkış yaptı. Dört göz Hasan hemen yerinden fırlayarak,

-Hocam dedi dün akşam seyret - tiğim filmi arkadaşına Amerikanca an - latıyordum da...

KUŞTEPE LİSESİNDEN
MÜNACETTİN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

ASSOLİSTLERE ARTIK MAMA YOK

OSMAN
KAVURAN

PİZ KADAR ASSOLİSTE
PİZ NASIL PAKACAĞIZ
İŞLER BÖYLE GİDERSE
SAHNEYE ÇIKACIĞIZ...

ARTIK BİLİ SOLAN
BAHÇEDE
ASSOLİSTE
MANGIRYOK!

FAHRETTİN
KAPLAN

ZEVKİNİZ ZOR
DİRLİMDA
PEYNİR EKMEĞE
KALDI
PATRON NE
LİMLİRLİMDA
MİLYARA BİRAZ
KALDI!...

Kendisine günde ancak 5 bin lira teklif edilen Zevki bu konuda "Benim pek muhterem dinleyicilerim için ben, peynir ekmek yer günde 5 bin liraya da geçinirim" demiş iki şişe şampanya içip, yarım kilo havyar yemiştir...

Şöhretengiz, dehşetengiz ve de Kazıkengiz gazino patronları, milletin artık Fiks menü dümenini yememeleri üzerine gayet müflis bir duruma gelmiş, assolistlerin mangırlarını tırpanlamaya karar verdiler.. Onlar karar verdiler, mangırlar ne dediler...

ÖZKÜRT
KABAKGİL

BİLİ İŞ BÖYLE GİDERSE
AYYAYI YEDİ KELAJ
GECEDE ÜÇ BİN
OLACAIM SÜRME-
NAJ

GÖNÜL
YAZAR

Emel Mayın isefiyatının yarıya indirilmesi konusunda "Ya - rım elma gönül alma, sahnede kal, aç göz - lü olma" demiştir.

EMEL MAYIN

EYVAH İSMET...
KEŞİLDİ KİSMET
YÜZ KÂĞIDA
ÇALIŞIRIM ZEKİYE
NİSPET!...

TEKİN
ARAL
Tekin-

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

SUYUNDAN DA

Kimya dersinde laboratuvara in- miştik. Kimya hocamız Sofu Bey , çi- mentonun sertleşmesini anlatıyordu. Bu sıralarda arka sıradan birtakım sesler gelmeye başladı. Bu sesler dersi din- lemeyen ve devamlı gırgır geçen Dur- sun'a aitti. Bunun üzerine Sofu Bey, Dursun'u kaldırarak sordu:

-Söyle bakalım evlâdım, çimento- yu sertleştirmek için ne yaparız.

Dursun biraz düşündükten sonra, kendinden en-in bir şekilde cevap verdi

-Suyundan da koruz hocam, deme- siyle Sofu Bey dahil bütün sınıf kah- kahayı salıverdi.

İSTANBUL B.EVLER LİSESİNDEN FARUK GÜNGÖR

BİYOJİ DERSİNDE

Sınıf mümessili Kolik çok sakar bir çocuktur. Bu adı ona devamlı me- lankolik bir halde dolaşmasından do- layı takmıştık. Yorumu bir günün so- nunda biyoloji dersine başladık. Ders laboratuvarında olduğu için sözlü kor- kusu yoktu ve millet gırgırını geçiyor- du. Kolik hocaya yardım olsun diye materyalleri taşıyordu. Sıra hocanın gö- zü gibi sevdiği alçıdan yapılmış iç or- ganların takımına geldiğinde Kolik bunlardan birini elinden kaydırıp kırıdı.

Bu olay karşısında çok hiddetlenen ho- ca -Ah Kolik bunu nasıl yaptın? de- yince aldığı cevap bütün sınıfı kahka- hadan yatırdı. -Beyin ile adaleler a- rasında işbirliği noksanı hocam !...

E.Ü.Z.FAKULTESİNDEN ATILLA AŞKIN

GIRGIR'lı dırdırlar

-Kalk sözlüye bakım, biraz cam- nı yakıım.

İngilizce hocam Presint'ın arzu- su üzerine sözlüye kalktım.

-Çalıştın mı ha, dedi, Bu sefer de boş çıkarsan sınıftan dışarı çı- karsın, yemekhanede tabak yıkarsın, tamam mı ?

-Canavar gibiyim hocam, dedim.

-Belli belli, dedi, kantinde altı so- sisliyi ardı ardına yerken gördüm. Canavarlar bile öyle yemek yiye- mez lan... Başka var mı Lütfü gibi yiyen.

Arkalardan re-minör tonda bir ses:

-Fenerbahçe kalecisi Yavuz ho- cam...

-Gol yemekten bahsetmiyorum , oğlum. Konu yemek yemek.

Aslında çok boştum. Ama ön sı- ralardan gelecek Amerikan yardım- na güveniyordum. İngiliz Turgay ile Co Sabri, "Korkma lan bi beşin ga- ranti valla" diyorlardı. Hocam Pre- sint:

-Hangi konuyu çalıştın, dedi, he- men arkasından ekledi.

-Ulan senin kitabın da yoktur. Gocunmuşum.

-Biz kitapsız mıyız hocam, de- dim.

İngiliz Turgay elinde bir kitapla, yanıma yaklaştı.

-Lütfü'cüm, dedi, kitabını sıram- da unutmuşsun al.

Kitabı aldım. Presint'ın, "Aç bi yer bakiim, şansına ne gelirse" sö- zü üzerine bi: yer açtım ve okuma- ya başladım.

-Yavuz Sultan Selim Mercidabık seferine...

-Ulan bu ne...

Ben de "Bu ne gibilerden Tur- gay'a baktım. O gülüyordu." Ben sana kitabını unuttun dedim. İngilizce ki- tabım değil."

Presint'ın ardı ardına sorduğu sorulara cevap veremeyince o, aya- ğa kalktı, "Dinleyin lan, dedi, tarihi bi söz söylecaam..." Konuşmaya başla- dı.

-Üç yaşındaki İngiliz çocukları bi- le İngilizce konuşabiliyor da, siz , kazık gibi herifler konuşamıyorsa- nuz be...

Ve antipatik tezahürat altında sı- nıftan çıktı.

L.A.

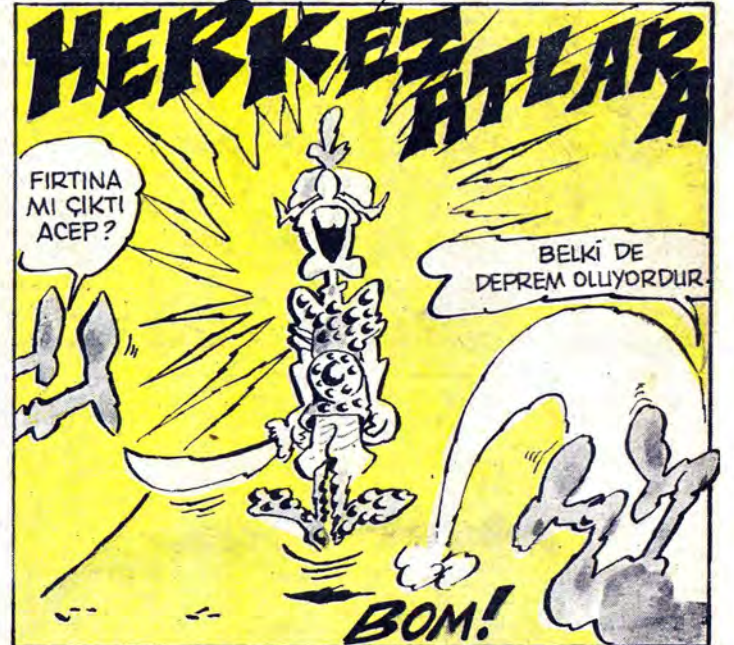
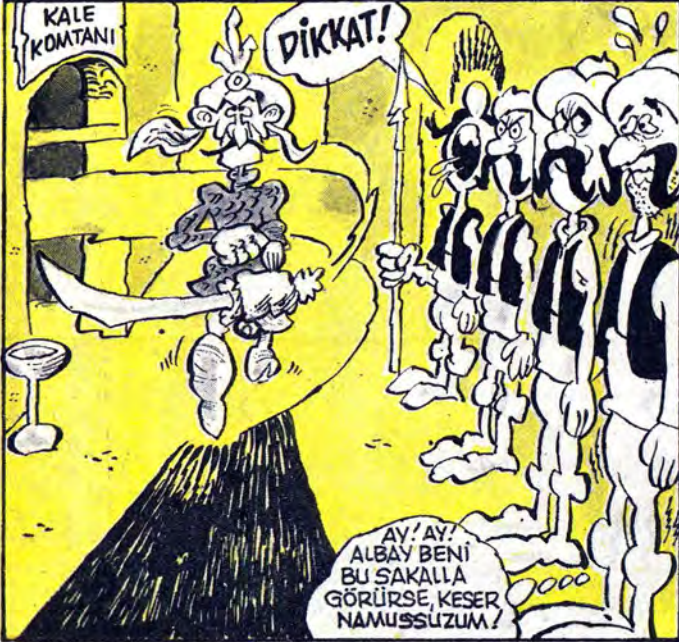
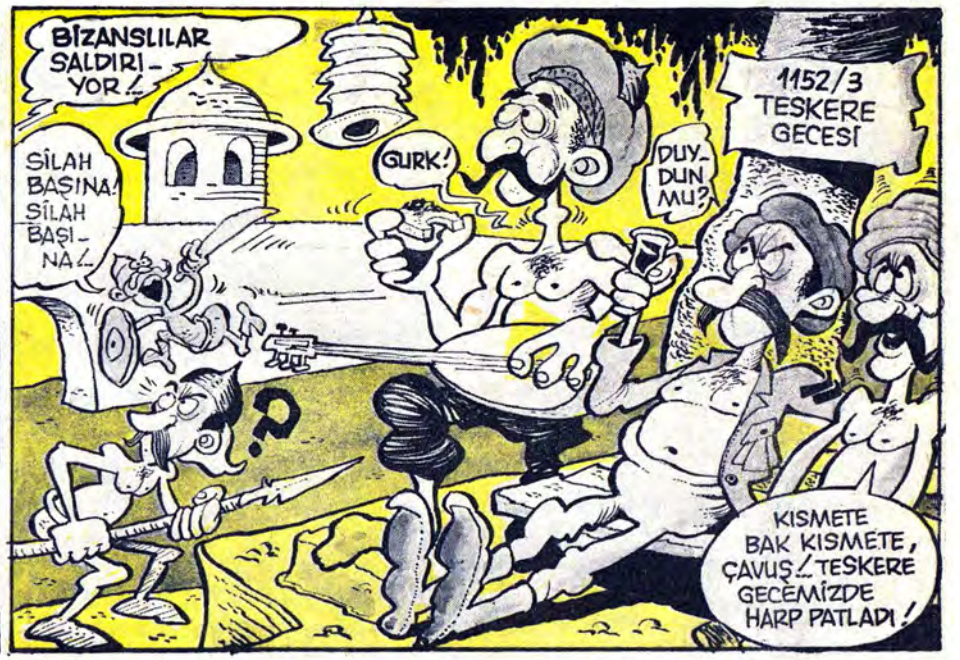
VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

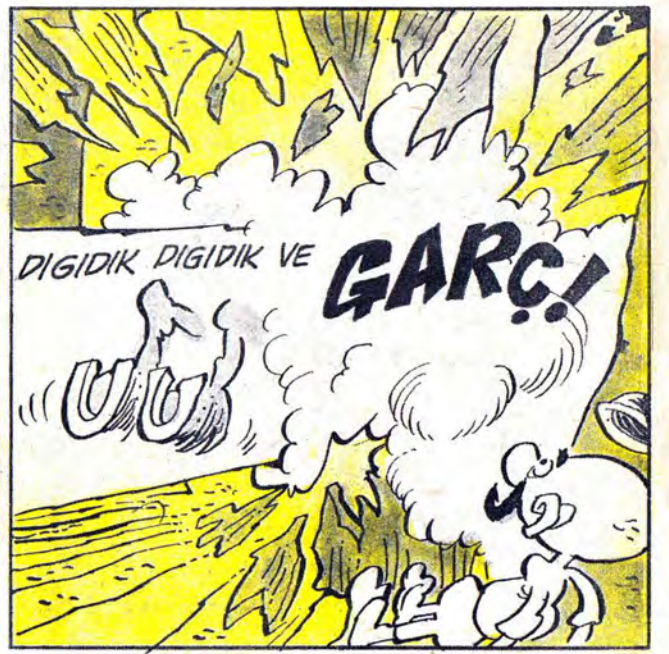
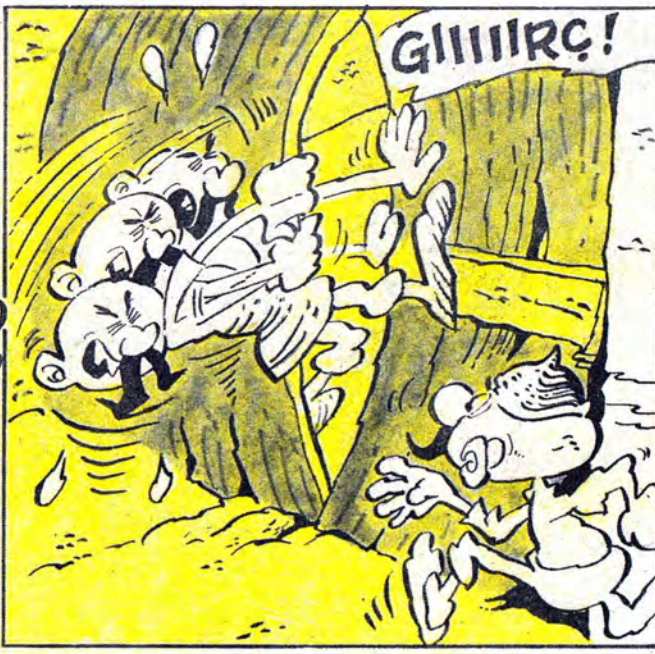
HALUK TATAR
YENGECİ
SİYAH LALE
MÜNACETTİN
TAYFUN TÜRKİLİ
Y.S.N.
ERDAL KARASU
AHMET GÜNDÜZ
RECEP TÜRKER

GADDAAR DAVUT

11. ASIRDA İLK
MAKİNALI TÜPEĞİ
İCAT EDEN BİZANS-
LAR SELÇUKLULARA
SALDIRDILAR....

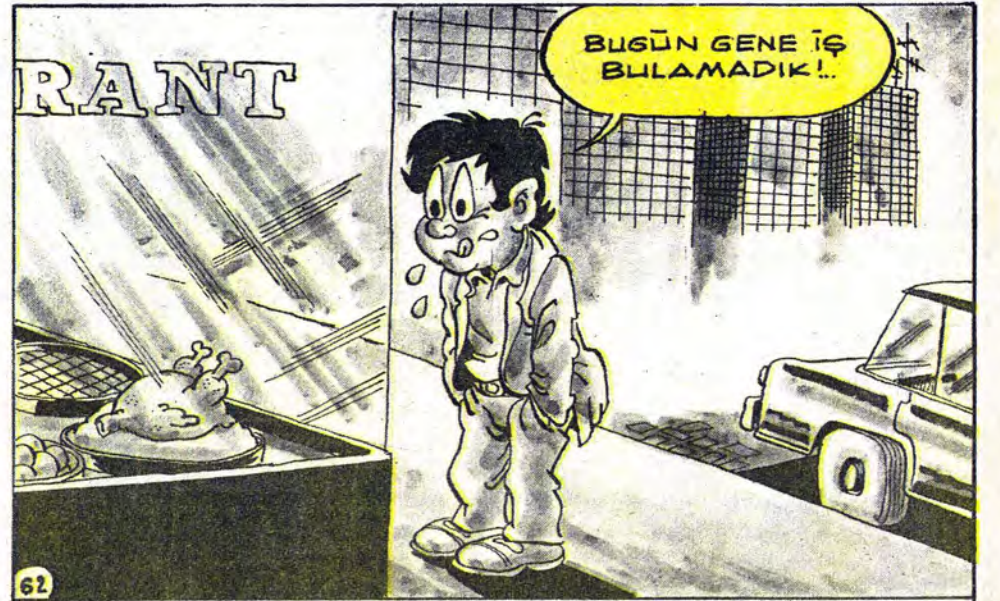
YAZAN ÇİZEN:
N. KURTCEBE

YAŞAR NE YAŞAR NE YAŞAMAZ

YAZAN:
AZİZ NESİN
ÇİZEN:
MİM UYKUSUZ

-Tüylü şapka çokook...
-59 numara...Kimsenin başına uymaz...Koyu yeşil...
-Dünyada yeşil şapka bir tane değil ya...
-Sol yanındada iki hava deliği var..
-Ne olacak,iki deliği varsa...Zaten şapkalar ya delikli olur,ya deliksiz..İçinde fotoğrafın var mı?
-Hah,tamam...İçinde resmim de var astarın altında...
-Valla,dediklerin zapta uyuyor ama veremem...Ya yarın başka biri çıkar da şapka benimdi derse...Uğraş dur artık

işin yoksa...
-Eeee?Ne olacak şimdi?
O sırada koridorda bir zil çalın -
ca anbar memuru,
-Valla bilmem...dedi.Bak paydos zili de çaldı...Sen müdür beye çıkarsın. Ordan yazılı emir getir bana, kimliğini de getirirsin,ver derlerse veririm,o zaman...
Baktım benim şapkanın çıkacağı yok bastım İstanbul'a geldim.
-İstanbul'a gelince ne yaptın?
-Başınızı ağrıtmazsam anlatayım ağabey...

-Sırtımızda şunca yıl mapusluk ar -
kadaş...Nasıl geçecek bu yıllar? Anlatmakla,dinlemekle...Anlat Yaşar,anlat..
- Anlatayım ağabeyciğim.İstanbul 'a ilk gelişim.Çok laf duymuşum İstanbul için,şöyle güzel,böyle iyi,öyle para pul var diye...Hıh! Yahu,bu İstanbul,bizim oralardan da betermiş,bin beter...İnsanlarında hiç acıma yok...
-Ölü gözünde yaş olur,onlar da acıma olmaz...
-Oysa bizim orda duyardık ki,İstanbul'un taşı toprağı altınmış...
-Öyledir ya,cebinde paran yoksa he-

lâya bile sokmazlar çişini etmek için...
Eee,İstanbul'a geldin,sonra?
-Evet,geldim ama umduğumu bulamadım.O yana koş ,bu yana başvur,iş yok,güç yok...Boğazi tokluğuna birgün iş bulursam üç gün işsizim.Nüfus kağıdım olsa iş bulmak kolay .Ama herkes iş vermek için nüfus kağıdı soruyor. Adamlar haklı. Artık dayanasım kalmadı .Baktım olacağı yok.Nasıl olsa resmen ve de kanunen yaşamıyorum,hükümet beni ölmüş sayıyor.Koskoca hükümeti ya-

DEVAMI KARŞIDA

lanıcı mı çıkaracağız şimdi? Elbet onlar haklıdır, dedim..

-Aman, yoksa. İntihar mı edeceksin?

-Kolay mı? Edebilirsene et... Zaten resmen yaşamıyorum, iyicene öleyim de kurtulayım, dedim. Gelgelelim bu İstanbul'da parasız ölemiyorsun bile. Zor... Zor değil, olmaz bir iş.. Havagazıvlakendini zehirlesen, nerde havagazı, nerde havagazılı ev? Tabanca, kurşun o da parayla. Kendimi zehirlesem, hani zehir alacak para? Uyku ilacı al çokca, o da para. İş yok, para yok, karnım da aç.. Bir gün kahvede oturmuş, nasıl bir kolayını bulup da bedavadan kendimi öldürtsem diye derin derin düşünürken, demek kötü birşey düşündüğüm yüzünden belli olmuş, ki kahveden biri sokulup "Nedir o arka daş, kendi kendine konuşup duruyorsun?" dedi. "Hiç..." dedimse de, o "Yüksek sesle kendi kendine konuşmak iyiye işaret değildir." dedi. "Ben anlarım... Yiğitin başına her bir hal gelir. Sana bir akıl vereyim, onu yap!" dedi.

-Neymiş verdiği akıl?

-Bedavadan kendini öldürmenin yolu mu?

-Bir zamanlar aynı şeyi o da yapmışmış. Bir özel arabanın altına, kendini birden atacaksın.

-Niçin özel araba? Çöp kamyonu ol - sa, olmuyor mu?

-Olmaz. Çünkü, özel arabanın altına kendini öyle atacaksın ki, az birşey sıyrık, bere alıp kurtulacaksın. Sonra da özel arabanın sahibini mahkemeye verip gayet yüksek tazminat koparacaksın. Araba hem özel, hem son model olacak ki, sahibi de zengin olsun, yüksek tazminat ödesin.

-İyi akıl yahu...

-Bana bu akli veren, yıllardanberi hiç bir iş yapmadan, bu numara sayesinde beyler, paşalar gibi yaşıyormuş. Üç tazminat davası birden açmışmış o sıra... Birinden aldığı tazminat parası bitme - den arkadan öbürleri yetiştirmiş. "Yalnız" dedi, "Kendini arabanın altına öyle

usturuplu atacaksın ki, tazminat kopar - yım derken, tahtalıköyü boylamayasın. "Bana bu işin gayet iyi dersini verdi. Sonunda da "Babamın oğlu bile olsa kim - seye bu sırrı vermezdim ama, sana çok acıdım da açıkladım" dedi.

Ben o iyiliksever adamın verdiği ders üzerine dediklerini bir tamam yaptım... Gıcır gıcır, kız gibi, son model, bir araba. Kendimi altına atıverdim...

★
-Kendimi arabanın altına attığımı biliyorum, gerisini bilmiyorum. Gözümlü açtım ki hastanedeyim. Bir haftakomadakalmışım.

-Yaşıyorsun ya sen ona bak...

-Ağabeycim, resmi makamlar sana yaşıyor demedikten sonra sen istediğin kadar kendi kendine yaşıyorsun diye sevin. Hava... işte sol ayağımın aksaması ondandır. Sakat kaldım.

-Öyleyse yüksek tazminat almışsın - dır. Mahkemeye verince...

-Nerden mahkemeye vereceksin ağa -

bey...

-Yoksa adam tüydü mü?

-Yoo, adam enselemedi.

-İyi işte, ver mahkemeye.

-Ama ağabeycim, ben yaşamıyorum ki... Yaşamayan adam nasıl davacı olur? Polis, savcı herkes kimliğimi soruyor ki, dava açılın... Ben de kimlik yok. Bunu önceden hiç hesaplamamıştım. Boşu boşuna arabanın altına ezilip sakat kaldım. Altına yattığım arabayı da bir zengin şoförü kullanıyormuş. O zavallı e - piy hapis yattı. Ben de yarı sakat taburcu oldum hastaneden... İyi mi?

-Bundan iyisi can sağlığı, o da sende yok...

-Hastanede hiç olmazsa karnımı duyuyordum. Dışarda felâket... İstanbul'a geldiğimden beri hep duyuyordum, hiç bir işe yaramayanlara "Git de kendini Sarayburnu'ndan at denize!" derler. Sora sora öğrendim, Sarayburnu'nun nerde olduğunu. Gelgelelim bende para yok ki...

-Anıma yaptın be Yaşar Yaşamaz. Pa -

ra ne olacak intihar ederken? Sarayburnu'ndan kendini atmak da mı biletle?...

-Biletle ağabeycim, Para olmadan nasıl gireceksin Gülhane Parkı'na da Sarayburnu'na gideceksin? Parka giriş biletle. Neyse, o kadarlık parayı aldım bir risinden, girdim Gülhane Parkı'na. Bir kalabalık, bir kalabalık, park tıklım tıklım... Yahu, bunların hepsi de mi kendilerini Sarayburnu'ndan denize atacak? Yalnız kalabalık değil, bir yandan da cünbüş, eğlence, gırla gidiyor. Çalgılar, satıcılar, oyunlar, çadırlar, neler, neler... Onların arasından geçip geldim Sarayburnu'na oturdum kıyıya. Denize bakıp karakara düşündüm. Can tatlı ağabey.. Baktım olmayacak. Belki bir yolunu bulurum diye Gülhane Parkı'nı dolanmaya başladım. O yana, bu yana dolanırken, baktım, dört bir yanı örgü tellerle çevrili bir alanda, adamlar bir kaleye ayaktopu savuruyorlar. Yahu bu neyin nesi, diye bakınırken, baktım, kapısında, bilet verilen yerin üstüne yazılı bir kağıt asmışlar! "İyi ücret -

le kaleci aranıyor." Ben artık açlıktan öyle olmuşum ki, değil kalecilik, pilotluk yapar mısın" deseler belki karnım doyar diye, birinci sınıf pilotum diyeceğim. Hoş yalan da değil, bizim ordaki mahalle takımında kalecilik de yapmıştım. Yanaştım adama, Allah vere de nüfus kağıdı sormasa...

★
Vardım ilanı yazan adamın yanına: -Kaleci aranıyor, diye yazmışsınız. Ben kaleciyim.

-İyi kaleci misin?

-Ne demek... Bizim oranın takımında bile oynardım.

-Hangi takım?

-Gençlikspor...

-Kendin bilirsin.. Ben baştan söyleyeyim de... İyi kaleci değilsen sen zarar edersin. Benden söylemesi...

-Ben neden zarar ediyorum?

-Müşteriler içeri girip kalelere şut çekerler. Bak üç kale var. Birinde kaleci yok. Çekilen şutları tutabilir misin?

-Evvel Allah sonra senin sayende tutarım.

-İyi. Her tuttuğun top için sana beş kuruş veririm. Sabah saat yediden akşamın yedisine kadar. Bizim işimiz iyidir. En az bir kaleye beş yüz müşteri gelir, şut çeker, Her şutu tutarsam, akşam, yirmi beş papel cebinde.

-İyi.

-Ama tutamazsan? Her yediğin gol için senden elli kuruş ceza alırım. Çünkü ben de müşteriler, attıkları her gol için bir lira veriyorum. Müşteri elli kuruşluk biletle içeri giriyor. E ne diye elli kuruş alıp da, geriye bir lira vere - ym?

-Haklısın.

-Sen gol yiyorsun benim ne kabahatim var? Onun için, gol atan müşteriye verilen bir liranın yarısını senden alırım.. Bak, öbür iki kaleci de bu şartlarla çalışıyor. Nasıl, iyi mi?

-İyi patron. Kabul.

-Öyleyse, hadi şurda soyun da forma

giy, top ayakkabısını ayağına geçir, kaleye geç bakalım.. Ben şimdi hoparlör - den senin reklamını yapacağım.

-Allah razı olsun patron...

Patron bu lafı söyledikten sonra hoparlörle kalabalığa seslendi:

-Pek sayın ve muhterem vatandaşlar. Müessesemiz, büyük fedakârlıklara katlanarak.. Eveeet, çok büyük fedakârlıklara katlanarak en meşhur kaleci - lerimizden Çanakkaleli ve hem de profesyonel kalecimiz Kamil Kaleci'yi angaje etmiş bulunmaktadır. Meşhur kaleci Çanakkaleli Kamil Kaleci... Kamil Kaleci...

Ben patronu uyarmak istedim.

-Patron, benim adım Kamil değil.. Ama onun bana aldıracağı yoktu.

**DEVAMI
HAFTAYA**

DÜNYANIN EN GİRGİR HİKAYELERİ

Bay Bainbridge'nin hayatına altı şempanze karıştığı zaman otuz sekiz yaşındaydı. Bekardı. Kocaman, eski bir evde oturuyordu, bir garajı bir limonluğa, bir tenis yeri, iyi seçilmiş kitaplardan bir de kitaplığı vardı. New York'taki mallarından gelen aylık gelirini çok tutumlu kullanıyor, hiç kimşenin etlisine, sütlüsüne karışmıyordu. Bilime, sanata düşkün bir İngiliz taşra aristokrati gibi yaşıyordu.

Arasıra New York'a giderdi. Başına felâket getiren altı şempanze terisini New York'taki bir kokteyl partide öğrendi. İçki için gelmiş olanlar kafayı çektikten sonra gitmişlerdi. Kallanlar çene çalışıyordu. Konuşanlardan bir eleştirmeci yanındakine şöyle diyordu:

-Altı şempanze altı daktilo makinesinin başına oturtulup tam verimli çalıştırılacak olsa bir milyon yılda British Museum'daki bütün kitapların birer kopyasını çıkarabilirlerdi.

Bay Bainbridge bunu söyleyene ya-naştı.

-Altı şempanze mi? dedi. Daha önce de duymuştum. Nedir bu Allahaşkınıza?

-Altı şempanze, matematikçilerin eski bir sözüdür. Ben bunu okuldayken herkesin işittiğini sanıyordum. Demek duymadınız. Bu bir kanundur. Şöyle: Altı şempanzeyi, altı daktilokız gibi, altı daktilo makinesinin başına oturtuyorsunuz. Bunları, insanların yazdığı kitapların birer kopyasını çıkarmakla görevlendiriyorsunuz. Anlaşıldı mı? Doğrusu şempanzeler için bu kitaplar kuş dili gibi anlaşılabilir bir şeydir. Ama yine de, bir tek yanlışsız bütün kitapları kopya ediyorlar.

-Yanlışsız mı?

-Evet. Daktilo yazmaya, bir kitaba bakarak, orada ne varsa olduğu gibi yazmaya alıştırılmış, şempanzeler bir tek yanlışsız yazıyorlar.

Orada bulunanlardan biri,

-Ne kadar saçma! diye bağırdı.

-Saçma olabilir ama, buna inananlar var.

Bay Bainbridge,

-Bu gerçekten denenmiş olsaydı, olağanüstü bir şey olurdu, dedi.

Bu konuşmadan dokuz hafta sonra

Bay Bainbridge, arkadaşı matematik profesörü Mallard ile çalışma odasında oturuyordu.

-Mallard, dedi, seni buraya neden çağırıldığımı biliyor musun? Sana daha önce matematikle ilgili bir teoriden söz etmiştim. Bu konuda senin de düşünceni sormuştum.

Profesör Mallard,

-Evet, dedi, ben de sana bütün okullarda anlatılan bu teorinin bir de neyle gerçekleşmesi güzel olur, demiştim. İhtimalî hesap üzerinde çalışanlar için pek ilginç bir deneme olur.

-Mallard'cığım, "Bir kimse bilgin olmasa bile, bir takım denemelerle bilime yararlı olabilir. Kısacası ben de..

-Bana demek istediğine göre daktilo yazmasını bilen altı şempanze bulup bir odaya kapayacaksınız. Onlara British Museum'daki bütün kitapları kopya ettireceksin. Öyle mi?

-Evet, öyle. Tam istenildiği gibi altı şempanzeyi aldım bile. Onlara ahırın arkasında bir yatma yeri yaptır-dım. Şimdi şempanzeler limonlukta-lar. Orası havalıdır. Limonlukta bit-kileri, ağaçları da söküp attım. Şempanzeleri bir sırttan aldım. İşler kolayca olup bitti.

Bay Bainbridge, profesör Mallard'ı aşağı kata indirdi. Limonluğa girdiler. İçerisi temizlenmiş, oraya altı daktilo makinesi yerleştirilmişti. Her daktilonun solunda birer düzenli yığın sarı

yazı kağıdı duruyordu. Her masanın altında da boş kağıt sepeti duruyordu. Duvarda rafta da ayrı ayrı altı kağıt yığını vardı. Bunlar da şempanze-lerin yazdıkları kağıtlardı.

Bay Bainbridge yazılı kağıtlardan bir parçasını aldı, profesör Mallard'ın önüne koydu:

-Bill adındaki şempanze "A"nın daktilo ettiği kitap,

Profesör yüksek sesle ilk yaprağı okudu:

-Oliver Twist-Yazan: Charles Dickens!...

Profesör şaşırmıştı:

-Bunları bir şempanzenin mi yazdığını söylüyorsunuz?

Bay Bainbridge,

-Hem de kelime kelime, virgüllerine kadar, dedi. Kâtibimle beraber kitapla bu kopyaları baştan sona karşılaştırdık, bir tek yanlış bulamadık. Oliver Twist'i bitiren Bill şimdi bir sosyoloji kitabını kopya etmeye başladı, hem de İtalyanca. Bu gidişle ay başına kadar bir kitap daha bitirecek.

Yüzü sapsarı kesilen profesör Mallard kekeleydi:

-Hepsi... hepsi de şempanze mi bunların?

-Evet, British Museum'da olan bütün kitapları birer birer alıp onlara yazdırıyorum. Anatole France'ın kitaplarını, Conan Doyle'ın, Somerset Maugham, Marcel Proust, yerli yabancı birçok kitapları, Altı şempanze hiç sekmeden tam bir milyon yılda, British Museum'daki bütün kitapları hem de hiç yanlışsız kopya edecekler, Mallard sana şunu da söyleyeyim, bu denemeye başlayalı bir ay oldu. Şempanzeler daha bir tek kağıt ziyan etmediler.

Profesör,

-Birdenbire şaşırdım da... dedi. Bilim gözüyle bakarsak bunda hiç bir olağanüstülük yok. Bu altı şempanze, bir milyon yılda British Museum'daki bütün kitapları hem de hiç yanlışsız, kopya edebilirler. Daha önce de buna inandığımı sana söylemiştim. Sana şunu arkadaşça sağlık veririm: Budeneyi gizli tut. Bilgisiz halk tabakası bu denemeyi duyarsa yanlış inanışlarda saplanır.

-Ben de o düşüncedeyim, dedi.

Bundan sonraki üç ay içinde Profesör Mallard hiemen her cuma günü, öğleden sonra Bay Bainbridge'e telefon edip haber almış, bilgi edinmişti; sınıftan çıkar çıkmaz ilk yaptığı iş bu oluyordu. Profesör:

-Eey! Ne var ne yok?

Sorusuna, Bay Bainbridge şöyle diyordu:

-Hep bir hızla çalışıyorlar, Mallard, daha bir tabaka kağıt ziyan etmiş değiller. Eğer cuma günleri Bay Bainbridge şehre incek olursa kati-bine şöyle mesailer bırakıyordu: "Bay Bainbridge diyor ki şu anda Trevelya'nın "Macanleyin Hayatı" adlı eserini St. Augustine'in "İtiraflarını", Irving'in, "George Washington'un Hayatı" adlı eserini, ölünün kitabını ve parlamen-toda çekilmiş bazı nutukları yazdır-maktayız."

Profesör Mallard da sesinde, bir hırıltı şu cevabı veriyordu:

-Vaktiyle dediklerimi ona bir ke-re daha hatırlat diyor ve telefonu gü-rültü ile kapıyordu.

Bir cuma günü Profesör Mallard telefon edince Bay Bainbridge ona şu cevabı verdi:

-Yeni bir şey yok. Yazılan müsveddeleri raflara istif etmekle uğraşıyorum. Bunları yakmak istiyorum ama bir bilimsel değerleri vardır diye kıymıyorum.

Alıcının içinden gelen ses şöyle gürledi:

-Hangi bilimsel değerden dem vuruyorsun yahu! seni gidi şempanze seni!

Profesör buna benzer gücendirici, kırıcı bir sürü laf etti, laf değil de bir sürü söğdü, bunun üzerine Bay Bainbridge üzgün, şaşkınlık içinde telefonu kapadı:

-Bana öyle geliyor, Mallard çizmeden yukarı çıkıyor diye mırıldandı.

Ertesi gün onun için sürprizli bir gün oldu. Carley'nin yani, şempanze D'nin bitirmiş olduğu müsveddeleri gözden geçiriyordu. Bu Samuel Pepys'in güncesiydi, o, bu sayfaları karıştırmakla meşgulü ki Profesör Mallard birdenbire ona baskın yapar gibi kapıda gözüküdü.

-Dünkü telefon konuşmasında yapmış olduğum hakarete benzer konuşma için af dilemeğe geldim, dedi.

Bay Bainbridge,

-Rica ederim, unut onu, dedi. Bir şey içmek ister misin?

Profesör Mallard,

-Okkalı bir viski, dedi. Biraz soğuk aldım da.

-Nasıl yeni bir şey var mı?

Bay Bainbridge:

-Hayır, yok, dedi. Dinty, yani Şempanze F. John Florto'nun Montaigne, tercümelerini bitirdi, başkaca entere-san bir haber yok.

Profesör Mallard omuzlarını silkti ve içkisini bir yudumda yuvarladı:

-Şunları çalışırken görmeyi ne kadar isterdim, dedi. Nasıl onları rahat-sız etmeme müsaade eder misin?

-Elbette, neden rahatsız edecek misin? Ben günün her saatinde gider çalışmalarını gözden geçiririm. Dinty, Montaigne'yi bitirmek üzeredir. Bunları yeni bir işe başlarken görmek de bir hayli enteresandır. Yeni bir esere başlarken aynı kağıda yazmakta devam edecekler sanırdım, fakat aldanmışım. Yeni bir esere başlarken hemen makinadan ölür esere ait kağıdı çıkarıp yeni kağıt takıyorlar. Daima yeni bir tabaka kağıt ve başlıklarda büyük harfler.

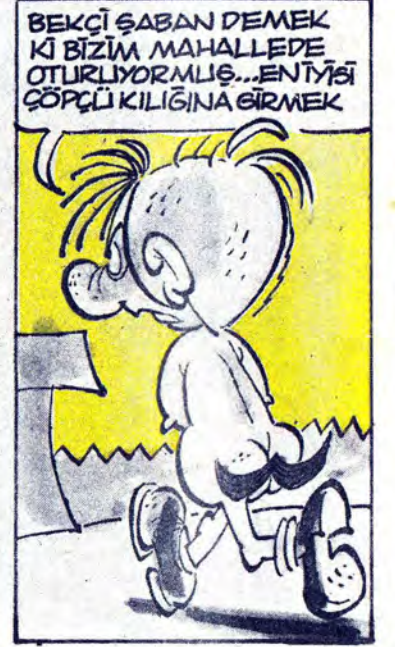
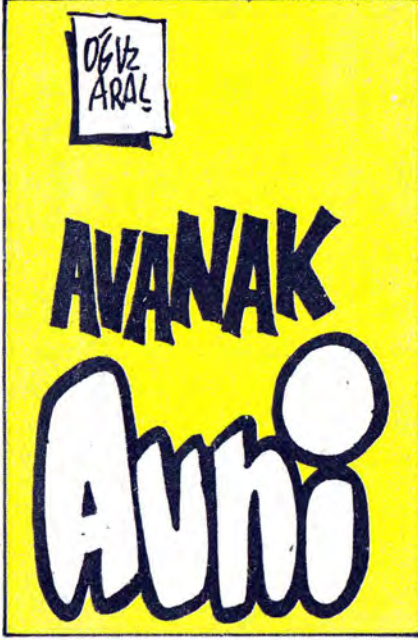
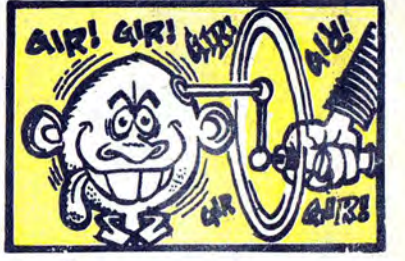
Profesör Mallard hiç bir şey söy-

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
kari-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

ALTI ŞEMPANZE

İmeden ikinci bardağı da bir yudumda yuvarladı:

-Haydi gidelim dedi.

Limonluk loştu, şempanzeler masalardaki lambaların ışığında makineleleriyle dumadan takır takır yazı yazmaktaydılar. Maymunlara bakan adam, bir köşede oturmuş muz yiyor ve bir kitap okuyordu.

Bay Bainbridge:

-Sen şöyle bir saat kadar git hava al, dedi. Adam çıktı gitti.

Paltosunu çıkarmamış olan Profesör Mallard elleri ceplerinde olduğu, halde durmuş makinalarını takırdatıp, duran şempanzeleri seyrediyordu, acaip bir sesle:

-Bainbridge, dedi, ihtimalle bilimlerin her şeyi hesaba kattığını senin bilip bilmediğini doğrusu merak ediyorum, dedi, bu şempanzelerin bütün bu kitapları bir tek yanlışsız yazabilmeleri imkânsızdır. Fakat o kusur da işte bunlarla düzeltilebilir.

Ellerini ceplerinden çıkardı, her elinde bir tabanca tutuyordu.

-Sen kenara çekil, sana bir şey olmasın! dedi.

-Aman, Mallard, ne yapıyorsun? Bırak şunları elinden!

Önce sağ eldeki, sonra sol eldeki, ondan sonra yine sağ eldeki tabanca patladı, iki şempanze hemen yuvarlandı, üçüncüsü sallanarak bir köşeye sığındı. Bainbridge arkadaşının bileğini yakaladı ve tabancalardan birini onun elinden almağa muvaffak oldu.

-Şimdi ben de silahlıyım, Mallard, tavsiye ederim sana, vazgeç bu işten! diye bağırdı.

Profesör Mallard'ın cevabı şempanze E'ye ateş edip onu da cansız yere semek oldu. Bay Bainbridge davranmak istedi, Profesör Mallard bu sefer ona da ateş etti, Bay Bainbridge, süratli can çekişmesi esnasında tabancasının tetiğini çekti. Tabanca patladı, Profesör Mallard da yere yuvarlandı. Ellerinin ve dizlerinin üzerinde sürünerek sağ kalan şempanzelere de

birer kere ateş etti, sonra boylu boyunca uzandı.

Onun son sözlerini hiç kimse işitemedi:

-Hiç...Hiç kimse insanın yerini dolduramaz...Daima düşmanlık ve kötülük...Bilime karşı...İşte...bu işi de ben hallettim...Bilimin kurtarıcısı. Nobel armağanına hak kazandım. Ama ölüyorum...Ne zararı var!

Diye soluyarak söylendi.

Bu gürültü-patırtı üzerine limonluğa koşup gelen ihtiyar kapıcının gözleri korkunç bir manzara ile karşılaştı. Lambalar titreşerek yanıyordu ve limonluğun camlarından süzülen parlak ay ışığı altında iki adam ellerinde henüz tütmekte olan tabancalarıyla yatmaktaydılar. Şempanzelerden beşi ölmüştü. Altıncısı, şempanze F sağ eli kanlar içinde sarktığı halde makinasının üzerine kapanmış bulunuyordu. Yarasının can alıcı olduğu muhakkaktı, fakat buna rağmen sol eliyle Montaigne'nin son müsveddesini, makinedan çekip aldı ve onun yerine yeni bir kâğıt sürerek tek eliyle: Tom amcanın kulübesi. Harriet Beecher Stowe...

Diye yazdı, sonra oturduğu sandalyeden cansız yere yuvarlandı...

SON

YERLİ GİRGİRLAR

